

Gister...

Het is weer zover, we zijn bezig met de inrichting van de feestloods voor de jaarlijkse brunch.

Dit jaar zijn we te gast op de boerderij van de Familie Ritzen.

Tafels, stoelen, buffet, bier, warm water voor de dames van het eetbuffet.

De vlaggetjes worden opgehangen en de afvoer van de toiletwagen wordt aangesloten op de mestput van een der koeienstallen.

Dit laatste brengt mij oog in oog met de koeien van Twan en Marlies.

Nieuwsgierig kijken ze me aan, die honderd koeien, de een liggend de ander staand.

Er is er zowaar een bij die loeit en mij goeie dag zegt, waarna er een dialoog met de koe op gang komt.

"Zeg baas, wat is er gaande op de boerderij", zegt de koe.

"Maak je geen zorgen", antwoord ik, "die van de Harmonie organiseren morgen in de loods hiernaast een brunch en daar zul jij weinig last van hebben". "Dan komen die van Bingelrade hier naar toe en dan eten ze samen spek met ei".

"Zie je nou wel", antwoordt de koe met stemverheffing, "spek met ei, de beesten zijn weer de klos, ik wil hier weg want morgen ben ik aan de beurt".

"Maak je geen zorgen", stel ik de koe gerust.

"Spek is varkensvlees en geen biefstuk, het eten van biefstuk is niet gebruikelijk tijdens een brunch".

Het is Maandagmorgen de dag na de brunch, die van de Harmonie zijn bezig met het opruimen van de feestloods.

Volgens Twan moeten er vandaag beesten worden afgevoerd, de toiletwagen die de toegang naar de stallen blokkeert moet daarom worden verplaatst.

Een grote vrachtauto nadert de boerderij en wordt voor de ingang van de stal geplaatst. De onrust in de stal neemt toe, zouden ze in de gaten hebben dat dit hun laatste gang is.

Met gemengde gevoelens sla ik dit schouwspel gade, je zou toch maar koe zijn. En jawel hoor, ze is er bij, de koe van gister.

In het voorbij gaan kijkt ze me verwijtend aan:

"Zie je nou wel ik zei het toch, morgen ben ik aan de beurt".

Ik zoek naar een excuus:

"Maar niet vanwege de brunch want die was gister"

Cor Geilen